

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XXX. Num quae Animae Christi inerat indolis virtutisque imperfectio?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

Autem à primo conceptionis instanti plenè vidit Deum per essentiam: quæ visio fidem excludit.

Existis liquet responsio ad scripturas quas obiiciunt quæstione superiore. Quæ respondet Bell. cap. 5. lib. 1. de Christo.

QVÆSTIO XXX.

Nam quæ Anima Christi inerat indolis, virtutis quæ imperfectio?

LUTHERI discipulus Zyvinglius in Confess. ad Carolum V. Christus ab exordio naturalium minimè omnium virtute, animique dotibus cunctis plenus existit. Profecit indies anima eius; cum ab initio omnia nosset. Lutherus ipse epist. ad Argentin. Christum à nobis primò ducatum au temus gloriari. Ac hæc quàm mendax gloriatio, quàm blasphema vulgatio? Liqueat hæc; & patebit inferius quæst. 32.

CALVINUS in Luc. 2. v. 49. *Adolevit Iesus sicut corpore, ita secundum Animam quoque creverunt cum aetate dotes animi. Quomodo igitur Ioan. 1. Plenus gratiæ? Idem in Luc. 4. v. 1. Ulteriore virtute instructus est & indutus, cum è Iordane egressus fuit. Idem in Mat. 3. v. 16. Ulteriore, cum ad Redemptionis munus sese accinxit.*

Huc ve ò etiam cum Agnoitis Scripturas erepat. Vt Luc. 2. *Puer crescebat, & confortabatur Spiritu plenus sapientia; & gratia Dei erat in illo.* In græco autem est πληρήμενος, id est, implebatur: non πλήρης, id est, plenus. Ibid. *Proficiebat sapientia, aetate, & gratia.*

AUTOR. I. Vox πληρήμενος quandoque idem quod πλήρης, id est, redundans significat vt Stephani Lexicon ipsorum novit, inque ludis pueri. 2. Deinde, esto, passivè capiatur; sit Implebatur, id est, ait S. Athan. serm. 4. contra Arianos: indicis ad opera maiora aptabatur proficiente corpuscule perficiunda, quàm tum illud roborabatur. Itemque scientia implebatur increatâ, & infusâ, exten-

suè in membris, quantum augescebat.

Experimentaliter quoque acquisitâ crescebat: & vt ait S. Ambr. lib. de Incarn. c. 7. etsi naturam habuit ab initio perfectam; sensu tamen humano profecit; scil. Tum in se; Tum in opinione hominum quibus magis indies sapientiam & gratiam Dei, quæ erat in illo, aperiebat: Tum, ait S. Damascenus in Luc. 2. Sicut Episcopus proficit in Ecclesia sua, Doctor in discipulis proficientibus; ita Iesus apud homines. Ideò additur: *apud Deum meritis, quæ homo: & homines, operibus & fructu animarum.*

Quid, quod, vt suprâ retuli, S. Athanasius simpliciter negat Christum, quæ Deum, Sapientiâ profecisse? Confule porrò D. Thom. p. 3. q. 7. a. 1. 2. 5. 9. 10. 11.

QVÆSTIO XXXI.

An Christus verè Deus fuerit, sic ab anima carneque imperfectus?

EX LUTHERO suprâ accepimus, expunxisse enim voculam Isa. 9. *Deus fortis*, ac supposuisse virtus: diceique IESUM Patris instrumentum. LUTHERANOS ceteros Energium esse. Vide suprâ qq. 6. 7. 10. 13. 14. 18. 20. Tamen è contrâ non defuerint, qui etiam Humanitatem Christi contenderint esse Deificatam: Vt suprâ quæst. 27.

LIBERTINI & FAMILIANI, Christum esse nudum Hominem, verbotim profitebantur. Sunt hi à Quintino & Coppino, tutoribus duobus Flandris, oriundi; quorum in Gallia velut examen quoddam esse Calvinus ait, in Instruct. adversus Libertinos. In Hollandia, Brabantia, Flandria magno certe numero volitant. Hi accedunt Familiani, qui in Angliâ ad immensam sunt multitudinem amplificati; vt vet ipsi Ministri conquærantur. Vide præfat. lib. Londini editi contra Familiam amoris anno 1577. Porò Transylvaniam hæc lucus perussit propè vniuersam. Virique disseminabant, *In sua quemque se saluari posse, & omnes in omni fide. Promteque Liberum esse licitum quocuius Christiano credere, quod libitum; dum modò scelerum nullam condemnet.*

CALVINIANI, an Athei, his accedunt, teste Sebast. Franco, vt est, in Caluino-turcissimo lib. 3. cap. 9. qui dicunt: *Christus non est*

6 aliter